

MARKA EVANĢĒLIJS

3:7-35; 4:1-41

3. nodaļa

7 Bet Jēzus aizgāja ar Saviem mācekļiem pie jūras, un liels ļaužu pulks no Galilejas Viņam gāja līdzī. 8 Un no Jūdejas, un no Jeruzālemes, un no Idumejas, un no viņpus Jordānas, un no Tiras un no Sidonas apkārtnes liels pulks, dzirdējuši, kādas lielas lietas Viņš dara, nāca pie Viņa, 9 un Viņš Saviem mācekļiem sacīja, lai tie Viņam apgādātu kādu laivu ļaužu dēļ, ka tie Viņam nespīestos virsū. 10 Jo Viņš darīja daudzus veselus, tā ka tie, kam bija kādas kaites, lauzās Viņam klāt, lai Viņu aizskartu. 11 Un nešķīstie gari, kad tie Viņu redzēja, krita pie zemes Viņa priekšā un brēca, sacīdami: "Tu esi Dieva Dēls." 12 Un Viņš tos stipri aprāja, lai tie Viņu nedarītu zināmu. 13 Un Viņš uzkāpj kalnā un aicina pie Sevis, kurus pats gribēja, un tie nāca pie Viņa. 14 Un Viņš iecēla divpadsmit, lai tie būtu pie Viņa un Viņš tos izsūtītu sludināt, 15 un lai tiem būtu vara ļaunus garus izdzīt. 16 Tā Viņš iecēla divpadsmit. Un Viņš Sīmanim pielika vārdu Pēteris; 17 un Jēkabu, Cebedeja dēlu, un Jāni, Jēkaba brāli, un tiem pielika vārdu Boanerges, tas ir, pērkona dēli; 18 un Andreju, un Filipu, un Bērtuli, un Mateju, un Tomu, un Jēkabu, Alfeja dēlu, un Tadeju, un Sīmani Kānaānieti, 19 un Jūdu Iskariotu, kas Viņu arī nodeva. 20 Un Viņš nāk mājās. Un ļaudis atkal sapulcējās, tā tiem nebija vaļas ne maizi ēst. 21 Un, kad Viņa piederīgie to dzirdēja, tad tie izgāja Viņu savaldīt. Jo tie sacīja: "Viņš ir bez prāta." 22 Un tie rakstu mācītāji, kas bija nākuši no Jeruzālemes, sacīja: "Viņam ir Belcebuls, un Viņš izdzen ļaunos garus ar ļauno garu virsnieka palīdzību." 23 Un, tos pieaicinājis, Viņš tiem sacīja līdzībās: "Kā var sātans sātanu izdzīt? 24 Un, ja kāda valsts savā starpā sanāk naidā, tad tāda valsts nevar pastāvēt. 25 Un, ja kāds nams pats ar sevi sanāk naidā, tad tāds nams nevar pastāvēt. 26 Ja nu sātans cēlies pret sevi un ar sevi sanīdies, tad viņš nevar pastāvēt, bet viņa gals ir klāt. 27 Bet neviens nevar, stipra vīra namā iegājis, viņa rīkus laupīt, ja tas papriekš stipro nesaista, tik tad viņš tā namu izlaupīs. 28 Patiesi Es jums saku: visi grēki cilvēku bērniem taps piedoti, arī zaimi, ar ko tie Dievu zaimo. 29 Bet, kas Svēto Garu zaimo, tas nemūžam nedabū piedošanu, bet ir sodāms ar mūžīgu sodību." 30 Jo tie sacīja: "Viņam ir nešķīsts gars." 31 Tad Viņa māte un Viņa brāļi nāca un, ārā stāvēdami, pie Viņa sūtīja un Viņu sauca. 32 Un ļaudis sēdēja ap Viņu un Viņam sacīja: "Redzi, Tava māte un Tavi brāļi, un Tavas māsas ārā Tevi meklē." 33 Un Viņš tiem atbildēja un sacīja: "Kas ir Mana māte un Mani brāļi?" 34 Un Viņš visapkārt uzlūkoja tos, kas ap Viņu sēdēja, un saka: "Redzi - Mana māte un Mani brāļi. 35 Jo, kas Dieva prātu dara, tas ir Mans brālis un māsa, un māte."

4. nodaļa

1 Un Viņš atkal sāka mācīt pie jūras. Un daudz ļaužu pie Viņa sapulcējās, tā ka Viņš iekāpa laivā un apsēdās. Viņš bija uz jūras, un visi ļaudis stāvēja jūras malā. 2 Un Viņš tiem daudz mācīja līdzībās un Savā mācībā uz tiem sacīja: 3 "Klausaities: raugi, sējējs izgāja sēt. 4 Un notika, sējot cita sēkla krita ceļmalā, un putni nāca un to apēda. 5 Un cita krita uz akmenāju, kur tai nebija daudz zemes, un tā uzdīga tūdaļ, tāpēc ka tai nebija dziļas zemes. 6 Bet, kad saule bija uzlēkusi, tad tā savīta un nokalta, tāpēc ka tai nebija saknes. 7 Un cita krita starp ērkšķiem, un ērkšķi uzauga un to nomāca, un tā nenesa augļus. 8 Un cita krita labā zemē un nesa augļus, kas uzdīga un augtin auga, un cita nesa trīsdesmitkārtīgi, cita sešdesmitkārtīgi un cita simtkārtīgi." 9 Un Viņš sacīja: "Kam ausis dzirdēt, tas lai dzird." 10 Un, kad Viņš bija viens pats, tad tie, kas līdz ar tiem divpadsmit bija pie Viņa, Viņam vaicāja par līdzībām. 11 Un Viņš uz tiem sacīja: "Jums ir dots Dieva valstības noslēpums; bet tiem, kas ārā, viss tas notiek līdzībās, 12 ka tie redzēdami redz un nenomana un dzirdēdami dzird un nesaprot, ka tie neatgriežas un neiegūst piedošanu." 13 Un Viņš uz tiem saka: "Jūs šo līdzību nesaprotat, kā tad jūs sapratīsīt visas citas līdzības? 14 Sējējs sēj vārdu. 15 Bet šie ir tie, kas ceļmalā, kur vārds top sēts, pie kuriem, kad tie to ir dzirdējuši, tūdaļ nāk sātans un noņem viņu sirdīs sēto vārdu. 16 Un tāpat tie, kas uz akmenāju sēti, ir tie, kas, vārdu dzirdējuši, tūdaļ to uzņem ar prieku. 17 Bet tiem nav saknes sevī, un tikai kādu laiku tie ir ticīgi. Kad

